دور و نزدیک

۵۹ کشته و ۱۷۵ زخمی در حمله به مرکز خرید در کنیا

● **بی‌بی‌سی:** یکی از وزرای دولت کنیا از کشته‌شدن ۵۹نفر و زخمی شدن بیش از ۱۷۵ نفر در جریان حمله پیکارجویان اسلامگرای الشباب به یک مرکز خرید در نایروبی، پایتخت این کشور خبر داد. بیش از یک‌هزار نفر به سلامت از این مرکز خرید خارج شده‌اند. روز شنبه (دیروز) در یک مرکز خرید در نایروبی، پایتخت کنیا گروهی مسلح به سوی مردم تیراندازی کردند. در میان قربانیان این حمله شهروندانی از کانادا (از جمله یک دیپلمات)، آمریکا و فرانسه نیز هستند.عده‌ای از مشتریان موفق شدند از آنجا فرار کنند، اما عده‌ای نیز در مغازه‌ها پنهان شدند. گروه الشباب که با القاعده مرتبط است، اعلام کرده این حمله را در پاسخ به حضور نظامیان کنیایی در سومالی انجام داده است.

پیشتازی حزب «بارزانی» در اربیل

● **اسکای‌نیوز عربی:** نتایج اولیه انتخابات پارلمانی منطقه کردستان عراق از پیشتازی حزب دموکرات به رهبری مسعود بارزانی، رییس منطقه کردستان عراق تاکنون در اربیل حکایت دارد. در همین راستا، کمیسیون عالی انتخابات منطقه کردستان عراق نیز اعلام کرد، میزان مشارکت در انتخابات پارلمانی در اربیل ۷۱درصد، در دهوک ۷۶درصد و در سلیمانیه ۷۳درصد بوده است. کمیسیون عالی انتخابات منطقه کردستان عراق همچنین اعلام کرد نمایندگان جناح‌های سیاسی بر روند برگزاری انتخابات نظارت داشته‌اند.

موافقت مشروط مخالفان برای شرکت در ژنو۲

● **ایسنا:** ائتلاف مخالفان سوری اعلام کرد که حاضر است هیاتی بلندپایه را برای شرکت در کنفرانس ژنو۲ به این نشست اعزام کند. احمد عاصی الجربا، رییس ائتلاف مخالفان سوریه با اعلام این خبر تاکید کرد در صورتی که این کنفرانس بر تشکیل دولتی انتقالی با اختیارات کامل تاکید کند، حاضریم هیاتی بلندپایه را به نشست ژنو اعزام کنیم. این در حالی است که رییس‌جمهوری سوریه اعلام کرد انتخابات سال ۲۰۱۴ است که مشخص می‌کند چه کسی در سوریه قدرت را به‌دست می‌گیرد. بشار اسد، در دیدار با یک عضو اتحادیه اروپا گفت: من برای در اختیارداشتن قدرت در سوریه تلاش نمی‌کنم اما زمانی که ببینم کشتی در حال غرق‌شدن است، آن را به حال خود رها نخواهم کرد. در تحولی دیگر شبکه خبری روسیه‌الیوم از حمله خمپاره‌ای به سفارت روسیه در دمشق و زخمی‌شدن دو نفر خبر داد.در تحولی دیگر لاوروف وزیر خارجه روسیه گفت که کشورش آماده است برای کمک به عملیات انهدام تسلیحات شیمیایی سوریه به این کشور کمک کند.

رونمایی از «بسته دموکراسی» ترکیه

● **حریت:** نخست‌وزیر ترکیه با اعلام اینکه «بسته دموکراسی» دولت احتمالا روز دوشنبه (امروز) رسما اعلام می‌شود، گفت: این بسته مرحله جدیدی را در یک روند ۱۱ساله باز می‌کند. رجب طیب اردوغان، نخست‌وزیر ترکیه در سخنرانی خود در شهر مالاتیا گفت: ما نسبت به برقراری دموکراسی هیچ شکی نداریم. به‌عنوان حزبی که از ممنوعیت‌ها رنج برده، همیشه علیه تبعیض و محدودیت‌های آزادی بیان ایستاده‌ایم.

«بوشیلای» به حبس‌ابد محکوم شد

● **بی‌بی‌سی:** دادگاهی در چین بوشیلای، یک سیاستمدار برجسته سابق آن کشور، را به جرم ارتشا، کلاهبرداری و سوءاستفاده از قدرت محکوم کرده است. بوشیلای که رییس حزب کمونیست در ایالت چانکینگ بوده، به حبس‌ابد محکوم شده و ثروت شخصی او نیز مصادره شده است. با اینکه او از حق درخواست تجدیدنظر طی ۱۰روز آینده برخوردار است، ناظران می‌گویند احتمال تغییر حکم در دادگاه تجدیدنظر بسیار بعید است.

حمله مرگبار به کلیسایی در پاکستان

● **خبرگزاری فرانسه:** حمله یک عامل انتحاری به یک کلیسای مسیحیان در شهر پیشاور در شمال پاکستان دست‌کم ۵۰ کشته برجای گذاشت. به گفته مقامات پاکستان، این بمبگذار انتحاری با حمله به یک کلیسای تاریخی در شهر پیشاور باعث کشته‌شدن ۵۰نفر و مجروح‌شدن ۷۰نفر شد. هنوز هیچ گروهی مسوولیت این حادثه را بر عهده نگرفته است.

مصر روابط با آمریکا را بازنگری می‌کند

● **ایسنا:** پس از آنکه رییس‌جمهوری آمریکا از کنگره این کشور خواست تا حدود ۵۰۰میلیون‌دلار از کمک‌های سالانه این کشور به مصر را به حالت تعلیق درآورد، نبیل فهمی، وزیر امور خارجه مصر بر لزوم بازنگری در روابط با آمریکا تاکید کرد. فهمی گفت: بازنگری در روابط با آمریکا در سایه تحولات اخیر کشورهای عربی، اعم از تحولات مثبت و منفی امری ضروری است و این روابط باید بر اساس منافع دو طرف تغییر داده شود. باید روابط مصر با آمریکا از مفهوم روابط بر اساس کمک به مصر به روابطی بر اساس تحقق منافع دو طرف تبدیل شود.

تامیل‌های سریلانکا، پیروز انتخابات

● **رویترز:** حزب سیاسی اصلی متعلق به اقلیت قومی تامیل در سریلانکا در انتخابات شوراهای استانی در این کشور پیروز قاطع شد. این رخداد ممکن است مجددا آتش خصومت را میان دولت و جدایی‌طلبان تامیل، چهار سال پس از سرکوب این جدایی‌طلبان توسط ارتش سریلانکا شعله‌ور کند.

عکس: Times

مرکل ۱۲ساله شد

تانیا تجلی

«ثبات – تداوم – امنیت»؛ مرکل زمانی که خودش را برای رقابت با دیگر کاندیداها آماده می‌کرد پشتش به همین شعار گرم بود؛ شعارهایی که نه‌تنها حزبش و محافظه‌کارهای قدیمی بلکه سوسیال‌دموکرات‌ها هم می‌دانستند با واقعیت ارتباط نزدیکی دارد؛ «مادر ملت آلمان» و «نخستین بانوی صدراعظم» در تاریخ این کشور برای سومین دوره متوالی به مقام صدراعظمی در قدرتمندترین کشور حوزه یورو رسید. به گزارش رویترز دو حزب سوسیال مسیحی و دموکرات مسیحی با ۴۲ درصد آرا بالاترین میزان رای را از سال ۱۹۹۰ به خود اختصاص دادند. به گزارش الجزیره نخستین انتخابات ملی آلمان از زمان آغاز بحران مالی اروپا (۲۰۰۹) در حالی روز گذشته برگزار شد که درهای حوزه‌های رای‌گیری از ساعت شش صبح به‌روی حدود ۶۲میلیون رای‌دهنده گشوده شد. براساس آخرین شمارش آرا دو حزب سوسیال مسیحی و دموکرات مسیحی ۴۲ درصد، سوسیال دموکرات ۲۶ درصد، دموکرات آزاد ۴,۷ درصد، حزب چپ ۸,۵ درصد و سبزها ۸ درصد آرا را به خود اختصاص دادند. بر اساس تحلیل‌های تلویزیون آلمان حزب دموکرات مسیحی و سوسیال مسیحی باید با سوسیال دموکرات‌ها که نزدیک به ۲۶ درصد آرا را به دست آورده‌اند ائتلاف کند. آنگلا مرکل تنها رهبر بزرگ اروپاست که کشورش را از بحران مالی اروپا و خطر سقوط یورو نجات داد. پس از بحران بدهی که به‌سرعت اقتصاد اروپا را تحت‌تاثیر قرار داد، او بیش از پیش محبوبیت یافت؛ البته همان‌هایی که نشست‌های بروکسل را به‌یاد دارند، به‌خوبی می‌دانند که مرکل ابتدا سردرگم بود؛ ولی بعدها به شهادت نیکلا سارکوزی او نشان داد نه‌تنها سردرگم نبوده بلکه در پی یافتن راهی برای نجات یونان از ورشکستگی و در مجموع نجات منطقه اروپا بود. «مرکل به من گفت شاید کارهایی که می‌خواهم بکنم نتیجه نداشته باشد ولی بالاخره یک نفر کاری باید انجام دهد و نمی‌توانم بی‌تفاوت باشم.» اینها بخشی از صحبت‌های سارکوزی است که در آن زمان که بریتانیایی‌ها و دیگر مردهای حوزه یورو نسبت به مرکل بی‌اعتماد شده بودند، یاور اصلی صدراعظم آلمان بود. با این حال برنامه‌های مرکل که مبتنی بر طرح «گام‌به‌گام» بود برای اروپایی‌ها در ابتدا رویکرد مناسبی نبود؛ آنها مرکل را «ترسو» خواندند و مردم آلمان که متوجه شدند سیاست‌های مرکل نجاتشان داده، نام «مادر آلمان» را برایش برگزیدند. ژاکلین بویسن، روزنامه‌نگاری که پیش از صدراعظمی آنگلا مرکل کتابی درباره او نگاشته، درباره خصوصیات ویژه او می‌نویسد: «او با تکیه بر آمار و ارقام و اسناد، آزادانه تصمیم می‌گیرد. اگر دلایل و برهان‌های منطقی ایجاب کنند، مرکل حتی وابستگی‌های ایدئولوژیک و برنامه حزب را هم نادیده می‌گیرد.» او را بیشتر عملگرا می‌دانند. مرکل اکنون به خود می‌بالد که حزبش یعنی دموکرات‌مسیحی آلمان از سال ۱۹۹۰ همچنان با محبوبیت بسیاری توانسته است اقتصاد را شکوفا و نرخ بیکاری را به زیر هفت‌درصد برساند.

انقلابی به نام «مرکل»

برای مرکل همه‌چیز از هشت‌سالگی شروع شد؛ زمانی که به حزبش پیوست و همان‌موقع بود که اندیشه‌اش انقلابی شد؛ حزب مرکل مردمحور بود و غالبا کاتولیک بودند که اعتقاد عجیبی هم به کلیسا داشتند. نکته مهم اینکه بیشتر اعضای این حزب از سال‌های بعد از جنگ جهانی دور هم جمع شده بودند؛ پناهنده‌ها و نازی‌ها عمده آنها را تشکیل می‌دادند و نگاه‌های مذهبی هم تفکر ویژه‌ای درباره زنان حزب داشت؛ زن باید به سه چیز برسد؛ کودک، آشپزخانه و کلیسا. برای مرکل از همان زمان شروع شد؛ او پروتستان بود و از آلمان‌شرقی آمده بود. نکته قابل‌توجه اینکه رفته‌رفته دست راست هلموت کوهل در این حزب شد و سال ۹۸ اتفاق مهمی افتاد. کوهل از ریاست حزب کنار رفت و اندوه زیادی برای باقی‌مانده‌ها به‌جا گذاشت. کوهل سنتی با این حال کار بزرگی انجام داد؛ او بسیاری از کارها را به مرکل ارجاع می‌داد و از او به‌عنوان «دخترم» یاد می‌کرد. همین حمایت‌ها بود که حزب مردمحور را به سمت زنی قدر سوق داد و مرکل اداره امور را به دست گرفت؛ تفاوت دیگر اینکه مرکل نه بچه‌ای داشت که از آن مراقبت کند و نه اینکه ازدواج کرده بود و در آن سال تازه اقدام به این کار کرد. اما شوکی که او به سوسیال‌دموکرات‌های آلمان داد از همه‌چیز مهم‌تر بود؛ حزبی که در نظر بقیه احزاب مرده تلقی می‌شد با آمدن مرکل جان تازه‌ای گرفت و گوی سبقت را از همه ربود؛ زمانی که مرکل برای اولین‌بار صدراعظم شد مجله «اما» که مختص بانوان است تیتر معناداری زد: «ما صدراعظم شدیم.»

رقیب مرکل

رقیب اصلی او در این انتخابات پیر اشتاین‌بروک بود. در جریان انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۹ میلادی آنگلا مرکل با احزاب دموکرات‌مسیحی و سوسیال‌مسیحی در ائتلافی با لیبرال‌ها توانست به میزانی از رای شرکت‌کنندگان در انتخابات دست یابد که دیگر نیازی به ائتلاف با سوسیال‌دموکرات‌ها نبود. اشتاین بروک در سال ۲۰۱۳ پس از رای‌گیری که در حزب سوسیال‌دموکرات صورت گرفت با کسب ۹۴درصد رای موافق به‌عنوان نامزد این حزب برای رقابت با آنگلا مرکل وارد مبارزه انتخاباتی شد.

از آدنائر تا مرکل

کنراد آدنائر: (۱۹۶۷-۱۸۷۶) آدنائر توانست پنج‌بار به سمت صدارت‌اعظمی آلمان دست یابد. او از سال ۱۹۴۹ تا ۱۹۶۱، صدراعظم آلمان بود و در مجموع ۵۱۴۴روز در قدرت بود. او پایه‌گذار حزب دموکرات‌مسیحی در آلمان و نخستین صدراعظم این کشور بعد از جنگ جهانی دوم است.

لودویگ ارهارد: (۱۹۷۷-۱۸۹۷) ارهارد دو دوره صدراعظم آلمان بود و ۱۱۴۲ روز قدرت را در آلمان در دست داشت. او نقش برجسته‌ای در بازیابی اقتصاد آلمان پس از جنگ دوم جهانی -که به معجزه اقتصادی آلمان مشهور بود- داشت. ارهارد در زمان صدارت «کنراد آدنائر» وزیر اقتصاد بود. او نیز از حزب دموکرات‌مسیحی به‌قدرت رسید.

کورت جورج کیسینجر: (۱۹۸۸-۱۹۰۴) کیسینجر یک دوره صدراعظم آلمان بود. او از اول دسامبر ۱۹۶۶ تا ۲۱ اکتبر ۱۹۶۹ در قدرت بود. کیسینجر ۱۰۵۵ روز به‌عنوان صدراعظم خدمت کرد. کیسینجر نخستین ائتلاف بزرگ جمهوری فدرال آلمان را رهبری کرد. او از حزب اتحادیه دموکرات‌مسیحی به‌قدرت رسید.

ویلی برانت: (۱۹۹۲-۱۹۱۳) برانت دو دوره صدراعظم آلمان بود. او که عقایدی سوسیال‌دموکراتی داشت، در سال ۱۹۷۱ به‌خاطر پیشرفت روابط آلمان غربی با آلمان شرقی، لهستان و اتحاد شوروی جایزه صلح نوبل را دریافت کرد. برانت در سال ۱۹۷۰ عنوان مرد سال مجله‌تایم را کسب کرد. او در سال ۱۹۷۴ پس از یک رسوایی جاسوسی استعفا داد.

والتر شیل: (۱۹۱۹) شیل از هفتم می۱۹۷۴ تا ۱۶ می۱۹۷۴ صدراعظم آلمان بود. او کوتاه‌ترین دوره صدارت‌اعظمی را در این کشور و تنها برای ۹ روز تجربه کرد. او عضو حزب دموکراتیک آزاد بوده است. او پس از استعفای برانت صدراعظم آلمان شد.

هلموت اشمیت: (دسامبر ۱۹۱۸) سیاستمدار، اقتصاددان و نظریه‌پرداز آلمانی از حزب سوسیال‌دموکرات آلمان است. او از ۱۹۷۴ تا ۱۹۸۲ صدراعظم آلمان بود و سابقه وزارت دفاع، وزارت دارایی، وزارت اقتصاد و وزارت خارجه را نیز دارد طبق نظرسنجی‌های مختلف، اشمیت محبوب‌ترین صدراعظم و محبوب‌ترین سیاستمدار آلمان پس از جنگ جهانی دوم در بین مردم آلمان است.

هلموت کوهل: (۱۹۱۸) سیاستمدار محافظه‌کار آلمانی، از ۱۹۸۲ تا ۱۹۹۸ صدراعظم آلمان بود. ۱۶سال صدراعظمی او، درازترین دوران صدراعظمی آلمان پس از بیسمارک است. کوهل یکی از مهم‌ترین معماران اتحاد دو آلمان است. تلاش‌های او به همراه فرانسوا میتران منجر به تاسیس اتحادیه اروپا شد. او از حزب اتحادیه دموکرات‌مسیحی به‌قدرت رسید.

گرهارد شرودر: (۱۹۴۴) سیاستمداری آلمانی است که از ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۵ صدراعظم آلمان بود. او که از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات آلمان است، دولتی ائتلافی با سبزها را به‌پیش می‌برد. پس از انتخابات فدرال ۲۰۰۵ حزب او در انتخابات شکست خورد و پس از سه‌هفته مذاکره، او مقام صدراعظمی را به آنگلا مرکل از اتحادیه دموکرات مسیحی واگذار کرد.

آنگلا مرکل: (۱۹۵۴) سیاستمدار آلمانی، دبیرکل اتحادیه دموکرات مسیحی آلمان و از ۲۲ نوامبر ۲۰۰۵ صدراعظم کنونی آلمان است. او نخستین صدراعظم زن آلمان و نخستین شهروند آلمان شرقی سابق است که بر آلمان دوباره متحدشده حکم می‌راند. او برای سه‌سال متوالی (۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۲۰۱۳) از سوی مجله فوربس به‌عنوان قدرتمندترین زن جهان انتخاب شد.

نگاه

رایشی که رایش نبود

سیاوش رزمند

● از حمله «ناپلئون» به این سو بود که پادشاهی‌های اروپایی به معماری ارتش‌های نوین دست زدند و پادشاهی پروس پیش‌رویی شد که ارتشی ۴۲۰هزارنفره با حداقل یک سال آموزش حرفه‌ای را تشکیل داد. مطامع استعماری در حالی چهره عوض می‌کرد که میلیتاریست‌های پروسی نقشه جدید اروپا را از ۱۸۷۱ پیش روی خودشان گذاشته بودند. سیستم سه‌گانه رای پروسی، پاندول اقتدار سلطنتی و حق رای منطقه‌ای را باز تعریف می‌کرد و قیصر تضمین‌کننده حق رای مردان بالای ۲۵سال بود. سارایوو، جان «فرانتس فردیناند» را گرفت و پادشاهی پروس در جنگ عالمگیر اول به نفس افتاد تا در ۱۹۱۸ پادشاهی از هم بپاشد و از قیصر ویلهلم هم تنها تصویر پیرمردی باقی بماند که آخرین سرگرمی‌اش کبوترهای پارکی عمومی در هلند بود. انقلاب نوامبر ۱۹۱۸ که جمهوری وایمار را ممکن ساخت سرنوشت مختومش دموکراسی ورشکسته‌ای شد که برای خرید یک تمبر پستی، صندوق‌ها مارک لازم بود. این اسپارتاکیست‌های چپگرا نبودند که انقلاب سوسیالیستی به راه انداختند بلکه نقاش کم‌استعداد اتریشی از آبجوخوری‌های مونیخ مارش «واگنر» گونه پیروزی به راه انداخت و رایشتاگ را به آتش کشید تا خفقان سیاسی قرن بیستمی را عینیت بخشد. میلیتاریسم بار دیگر موتور محرکه اقتصادی ای شد که هلهله‌های کتاب سوزان و ضدسامی را بر تارک حکومت سومین رایش قرار دهد. اتوپیای هیتلر اما نه به حکومتی هزارساله که به شکل زنندۀای تنها ۱۲سال به طول انجامید. راه‌حل نهایی نازی‌ها «آشوویتس» و «ماوت هاوزن» برپا داشت و فراتر از آنکه نفرت کورنژادی باشد دگراندیشان آلمانی را هم از دم تیغ گذراند. شجاعت سربازان روسی از استالینگراد به فتح برلین رسید و پیشوای خردشده در مخفیگاهش کار خود را تمام کرد و بازی نهایی را به دایی یوسف روس‌ها باخت. پایان رایش سوم آغاز دنیایی نوین بود که صلح‌طلبانه‌تر نبود و یک ملت و مخروبه‌های بازمانده از بزرگ‌ترین امپراتوری اروپا را دوباره کرد و دیواری از شرم در میان برلین کشیده شد. تاریخ سیاسی با تصویرها و نام‌ها به‌جا می‌ماند، چند نام را دوباره مرور کنیم در پایان: «مطب دکتر کالیگاری» رابرت وینه، «پیروز اراده» لنی ریفنشتال. عکس «یوگنی کالدای» از افراشتن پرچم شوروی بر فراز رایشتاگ و گوبلزی که مدال صلیب آهن بر سینه نوجوانی ۱۶ساله می‌گذارد و یهودیانی که از پشت حصار می‌نگرند. «فرانتس فردیناند» هم که امروز نام یک گروه راک اسکاتلندی است.